

INSECTENVERZAMELAARS EN NATUURBEHOUD.

(J. Valemberg)

De insecten spelen een essentiële rol in de biosfeer. Het is dan ook noodzakelijk om voorzichtig te verzamelen, dit betekent vooral het aantal te beperken als men in een soort, ondersoort of een populatie verzamelt van een strikt endemische of slechts in een beperkt gebied aanwezige populatie (natio). Een voorbeeld, *Carabus auratus* subsp. *Honnoratii* natio *Fabrei* ab. *Ventouxensis* is een merkwaardige zeldzame vorm van *Carabus auratus* die zodanig gelokaliseerd is dat een vangst met talrijke vallen uitsterven zou betekenen. Ook kleine wijzigingen in de biosfeer van een zeer gelokaliseerde soort kan uitsterven betekenen. Zo weet men dat het vellen van enkele bomen het habitat van de zeldzame *Dysmictocarabus solieri* in de Alpes Maritimes voor gevolg zou hebben; vergroten van de belichting en de zonnearmte/m², dus verandering van de bodembegroeiing met daling van de bodemvochtigheid met als gevolg de dood van eieren, larven en nimfen van deze zeldzame *Carabus* en tezelfdertijd het uitsterven van de slakkensoorten die het exclusieve voedsel van deze *Carabus* uitmaken. Het is moeilijk te schatten hoeveel miljoen ton insecten op een jaar verdwijnen door chemische, atmosferische en pedologische (grondoppervlakte) pollutie en verder door wereldwijde degradatie van de biotopen, grootschalige bos- en heidebranden, en de uitlaat van motoren van vliegtuigen, treinen en motorvoertuigen. Zelfs de intense verlichting van de openbare wegen heeft een schadelijke invloed op de insectenfauna. Ikzelf zag aan de voet van de grote stuwdam te noorden van Yamoussaou in Ivoorkust hoe beneden de hoge verlichtingspalen de grond bezaaid was met kadavers van nachtvlinders die zich iedere nacht tegen de machtige schijnwerpers boven de stuwdam dood gevlogen hadden met misschien wel honderd per nacht. Als we dan nog de normale predatie van vogels en andere predatoren en een vermenschelijking van de landschappen over de wereld erbij rekenen dan zijn de predaties van insectenverzamelaars in 't algemeen zonder invloed op de fauna te aanzien. Veronderstel dat een verzamelaar in zijn leven 180.000 specimen verzamelt, of zelfs met allerhande vallen 2.000.000 dan is dat te verwaarlozen als men weet dat uit een studie van J.P. Chamblon blijkt dat één auto op een rit van 327 km per km 550 insecten vernietigde, als men nu een verzamelaar entomoloog vergelijkt met een automobilist die in zijn leven 30 maal van Lille naar Marseille rijdt dan komt men tot de vaststelling dat de eerste in zijn leven 27 kg insecten heeft gedood en de automobilist 300kg. Welnu, volgens Chamblon zouden de 300 miljoen voertuigen in Frankrijk per jaar 3.300×10^{12} insecten doden dit is 3.300×10 met 12 nullen of 2.200 miljoen ton insecten gedood in Frankrijk alleen door het autoverkeer. Het is in het algemeen niet aan te nemen dat een insectenspecies zou verdwijnen door de schuld van de verzamelaars tenzij misschien in geval van een gelijktijdige wijziging van het biotoop en in het geval van een zeldzame bedreigde soort. Dit is ook het geval voor eilandbewonende (insulaire) soorten van de vertebraten zoals de paradijsvogels en ook voor

Carabidae bvb. *Carabus honoratii natio Fabrei* van de Mont Ventoux of *Carabus auronitens* ssp. *cupreonitens* eigen aan het woud van Certsy- la Foret.